

prima instanță – (Curtea de Apel Chișinău) D.Manole

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
judecători: Tamara Chișca-Doneva, Mariana Pitic,
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd recursul declarat de către lichidatorul societății cu răspundere limitată „Dulciartur” - Bevziuc Sergiu, în cadrul procesului de insolvabilitate a societății cu răspundere limitată „Dulciartur” (în proces de restructurare),

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, prin care s-a respins ca tardivă cererea de validare a popririi și s-a desființat poprirea,

c o n s t a t ă

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 a fost intentată procedura de restructurare față de SRL „Dulciartur”, fiind desemnat în calitate de lichidator, Bevziuc Sergiu.

La 07 august 2015, lichidatorul SRL „Dulciartur”, Bevziuc Sergiu s-a adresat în instanța de insolvabilitate cu cerere privind validarea popririi și încasarea de la terțul poprit SRL „Tustan & Co” a datoriei în mărime de 2 746 800 lei.

În motivarea cererii a invocat, că în rezultatul analizei actelor financiar-contabile ale SRL „Dulciartur” s-a constatat că, SRL „Tustan & Co” are o datorie față de SRL „Dulciartur” (în proces de restructurare) în sumă de 2 746 800 lei, care s-a format în rezultatul neonorării obligațiilor conform următoarelor facturi fiscale: seria FA nr.2627839 din 03 decembrie 2013; seria FA nr. 2627847 din 05 decembrie 2013; seria FA nr.2627875 din 06 decembrie 2013; seria FA nr. 2627877 din 09 decembrie 2013; seria FA nr. 2627878 din 10 decembrie 2013; seria FA nr. 2627887 din 11 decembrie 2013; seria FA nr. 2627896 din 12 decembrie 2013; seria FA nr. 2627897 din 13 decembrie 2013; seria FA nr. 2627905 din 16 decembrie 2013; seria FA nr. 2627906 din 17 decembrie 2013; seria FA nr. 2627921 din 18 decembrie 2013; seria FA nr. 2627941 din 19

decembrie 2013; seria FA nr. 2627952 din 20 decembrie 2013; seria FA nr. 2627960 din 23 decembrie 2013; seria FA nr. 2627972 din 24 decembrie 2013; seria FA nr. 2627977 din 26 decembrie 2013; seria FA nr. 2627980 din 27 decembrie 2013; seria FA nr. 2627999 din 30 decembrie 2013, precum și, penalitate pentru neachitarea sumelor în termen, pentru perioada 01 ianuarie 2014 - 10 iunie 2015.

Menționează că, pînă în prezent SRL „Tustan & Co” nu și-a onorat obligația de achitare a datoriei de 2 746 800 lei.

Prin urmare, în vederea înființării popririi, lichidatorul SRL „Dulciartur” (în proces de restructurare), Bevziuc Sergiu s-a adresat la 10 iunie 2015 cu somație către SRL „Tustan & Co”, înștiințându-l despre înființarea popririi și solicitînd achitarea sumei de 2 746 800 lei în termen de 5 zile de la data comunicării popririi, însă, terțul poprit nu a întreprins nici-o măsură pentru achitarea sumei.

Consideră că, în baza art. art. 9 alin. (1), 513 alin. (1) și 572 ale Codului Civil și art. 126 al Legii insolvențității, este în drept să înainteze prezenta cerere de validare a popririi.

Solicită lichidatorul SRL „Dulciartur” (în proces de restructurare), Bevziuc Sergiu, validarea popririi și încasarea de la SRL „Tustan & Co” a sumei de 2 746 800 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 s-a respins ca tardivă cererea de validare a popririi înaintată de administratorul procedurii de restructurare a debitorului SRL „Dulciartur” (în proces de restructurare), Bevziuc Sergiu împotriva terțului poprit SRL „Tustan & Co” privind validarea popririi și încasarea sumei de 2 746 800 lei și s-a desființat poprirea în sumă de 2 746 800 lei, înființată de administratorul procedurii de restructurare a debitorului SRL „Dulciartur”, Sergiu Bevziuc, asupra mijloacelor financiare ale terțului poprit SRL „Tustan & Co”.

La 27 iulie 2016, în termenul prevăzut de lege, lichidatorul SRL „Dulciartur”, Bevziuc Sergiu a declarat recurs nemotivat, iar la 16 august 2016 a depus cerere de recurs motivat, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrii instanței de insolvențitate, validarea popririi și încasarea sumei de 2 746 800 lei.

În susținerea recursului a reiterat motivele indicate în cererea de validare a popririi, totodată invocînd că, instanța de insolvențitate a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

În acest sens, a menționat că, în vederea înființării popririi s-a adresat la 10 iunie 2015 cu somație către SRL „Tustan & Co”, comunicîndu-i despre înființarea popririi și solicitînd achitarea sumei datorate în termen de 5 zile de la data comunicării popririi.

Susține că, deși la 17 iunie 2015 terțul poprit a primit somația înaintată, acesta nu a plătit pe contul de acumulare suma datorată și nici nu a consemnat-o, însă, la

22 iunie 2015, de la terțul poprit a parvenit scrisoarea f/n, prin care a solicitat prezentarea pentru cunoștință a hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015 și copia contractului 03.02-13 din 02 decembrie 2013 și/sau facturilor fiscale, totodată indicînd că somația va fi examinată după primirea documentelor solicitate.

Așadar, la 22 iunie 2016 a fost expediată somația nr. 453, prin care a solicitat repetat achitarea sumei datorate, în vederea executării somației nr. 434 expediată la 10 iunie 2015, anexînd actele solicitate de terțul poprit.

Pin urmare, la 08 iulie 2015 a parvenit răspuns de la terțul poprit, prin care a solicitat un termen suplimentar privind acordarea unui răspuns vis-a-vis de somația nr. 453 și cu anexarea actelor confirmative pînă la primele zile ale lunii august.

De asemenea invocă că, neavînd nici un răspuns din partea terțului poprit, s-a adresat cu respectiva cerere de validare a popririi, însă la 19 august 2015 a mai recepționat o cerere de la terțul poprit privind acordarea unui termen suplimentar pentru prezentarea răspunsului la somația nr. 453 și cu actele confirmative pînă la 20 august 2015.

Consideră că, poprirea a fost înființată în modul prevăzut de art. 126 al Legii insolabilității.

Prin referința depusă la 14 septembrie 2016, SRL „Tustan & Co” a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016.

În susținerea poziției sale a menționat că, recurentul nu putea în mod legal să dispună de prelungirea termenului de achitare a creanței poprite și nici să dispună de prelungirea termenului de depunere a cererii de validare a popririi, fapt ce rezultă din prevederile art. 126 alin. (2), (5) și (9) al Legii insolabilității, astfel recurentul avea dreptul să înainteze cerere de validare a popririi pînă la 22 iulie 2015.

Judecînd recursul declarat de lichidatorul SRL „Dulciartur”, Bevziuc Sergiu împotriva hotărîrii date de instanța de insolabilitate, în limitele invocate în recurs și argumentele expuse de SRL „Tustan & Co” în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 356 CPC, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolabilității.

Potrivit art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază drept juste concluziile instanței de insolvență, ca fiind bazate pe suport probant, rezultate din examinarea multiaspectuală a cauzei și, în consecință, aplicarea corectă a legii.

Conform art. 126 alin. (1), (2), (5), (8), (9) al Legii insolvenței, sînt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției. Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului. În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor – de la scadența acestora, terțul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvenței/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanța poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile corporale poprite și să trimită dovada către administratorul insolvenței/lichidator pentru a fi preluate. Terțul poprit nu va putea face contestație împotriva popririi. El își va formula apărările în instanța de insolvență, care validează poprirea. Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi.

În context, Colegiul precizează că potrivit art. 6 alin. (2) și (3) al Legii privind actele legislative nr. 780 – XV din 27 decembrie 2001, actul legislativ general cuprinde norme juridice aplicabile tuturor raporturilor sociale sau subiectelor de drept ori unor anumite categorii de raporturi sau de subiecte, fără a-și pierde caracterul de generalitate. Actul legislativ special cuprinde norme juridice aplicabile în exclusivitate unor categorii de raporturi sociale sau subiecte strict determinate prin derogare de la regula generală. În caz de divergență între o normă

a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

În această ordine de idei, instanța de recurs evidențiază că norma generală reprezintă situația de drept comun, iar norma specială constituie excepția.

Astfel, norma specială poate să deroge de la norma generală, iar norma generală nu derogă de la norma specială. Fiind derogatorie de la norma generală, rezultă că norma specială se aplică ori de câte ori cazul intră sub incidența prevederilor sale, deci norma specială se aplică prioritar față de norma generală, chiar și atunci când norma specială este mai veche decât norma generală.

Subsecvent, ținând cont de faptul că Legea insolvenței stabilește un termen special pentru adresare de validare a popririi, la caz, se aplică normele legii date.

Din materialul prezentat instanței de recurs s-a stabilit că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 a fost intentată procedura de restructurare față de SRL „Dulciartur”, fiind desemnat în calitate de lichidator, Bevziuc Sergiu.

S-a constatat că, în rezultatul analizei actelor financiar-contabile ale societății debitoare, lichidatorul SRL „Dulciartur”, Bevziuc Sergiu a constatat că, SRL „Tustan & Co” dispune de o datorie față de SRL „Dulciartur” (în proces de restructurare) în sumă de 2 746 800 lei, care s-a format în rezultatul neonorării obligațiilor conform facturilor fiscale enunțate, care demonstrează că, în perioada anului 2013, de către SRL „Dulciartur” a fost livrată marfă către SRL „Tustan&Co”, precum și penalitate pentru neachitarea sumelor în termen, pentru perioada 01 ianuarie 2014 - 10 iunie 2015.

Prin urmare, în vederea înființării popririi, lichidatorul SRL „Dulciartur” (în proces de restructurare), Bevziuc Sergiu s-a adresat la 10 iunie 2015 cu somația nr. 434 către SRL „Tustan & Co” recepționată la 17 iunie 2015, informându-l despre înființarea popririi și solicitând achitarea sumei de 2 746 800 lei în termen de 5 zile de la data comunicării popririi (f.d. 4-verso, 6).

La 22 iunie 2015, de la terțul poprit a parvenit scrisoarea f/n, prin care a solicitat prezentarea pentru cunoștință a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2015 și copia contractului 03.02-13 din 02 decembrie 2013 și/sau facturilor fiscale, indicându-se că somația va fi examinată după primirea documentelor solicitate (f.d. 5).

Așadar, la 22 iunie 2016, lichidatorul SRL „Dulciartur” (în proces de restructurare), Bevziuc Sergiu a expediat în adresa SRL „Tustan & Co” somația nr. 453 recepționată la 25 iunie 2015, prin care a solicitat repetat achitarea sumei datorate, în vederea executării somației nr. 434 expediată la 10 iunie 2015, anexînd actele solicitate de terțul poprit (f.d. 4 față-verso).

La fel, se atestă că, SRL „Tustan & Co” prin suplimentul la răspuns la somația din 22 iunie 2015 a solicitat acordarea unui termen suplimentar în vederea

întocmirii și expedierii răspunsului vis-a-vis de somația nr. 453 și anexarea documentelor și explicațiilor, pînă la primele zile ale lunii august 2015.

Astfel, neavînd nici un răspuns din partea SRL „Tustan & Co”, la 07 august 2015, lichidatorul SRL „Dulciartur”, Bevziuc Sergiu s-a adresat în instanța de insolvență cu cerere privind validarea popririi și încasarea de la terțul poprit SRL „Tustan & Co” a datoriei în mărime de 2 746 800 lei.

Ulterior, la 19 august 2015, lichidatorul a mai recepționat un răspuns de la SRL „Tustan & Co”, prin care ultimul a indicat despre necesitatea verificării minuțioase a circumstanțelor descrise, inclusiv a actelor contabile (contracte, facturi fiscale, etc), iar prin urmare să adopte o soluție corectă.

Fiind investită cu judecarea cererii în cauză, Curtea de Apel Chișinău prin hotărîrea din 14 iulie 2016 a respins ca tardivă cererea de validare a popririi înaintată de administratorul procedurii de restructurare a debitorului SRL „Dulciartur”, Bevziuc Sergiu împotriva terțului poprit SRL „Tustan & Co” privind validarea popririi și încasarea sumei de 2 746 800 lei și a desființat poprirea în sumă de 2 746 800 lei, înființată de administratorul procedurii de restructurare a debitorului SRL „Dulciartur”, Sergiu Bevziuc, asupra mijloacelor financiare ale terțului poprit SRL „Tustan & Co” (f.d. 102-105).

Astfel, reieșind din materialele dosarului și ținînd cont de faptul că, intimatul urma să își îndeplinească obligația în termen de 5 zile de la data primirii popririi (17 iunie 2015 și ulterior 25 iunie 2015), Colegiul învederează că data scadentă pentru aceasta era 22 iunie 2015.

Reiterînd prevederile art. 126 alin. (9) din Legea insolvenței, Colegiul menționează că lichidatorul putea sesiza instanța de insolvență în cel mult o lună de la data la care terțul poprit, la caz, SRL „Tustan & Co” trebuia să plătească suma datorată, adică nu mai tîrziu de 22 iulie 2015.

În circumstanțele stabilite și în raport cu prevederile legale menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră corectă soluția primei instanțe că, cererea de validare a popririi a fost depusă în instanța de insolvență la data de 07 august 2015, peste termenul legal (f.d.2), or, lichidatorul procedurii de restructurare a debitorului SRL „Dulciartur”, Bevziuc Sergiu nu este lipsit de dreptul de a repeta această procedură cu respectarea condițiilor stipulate în art. 26 alin. (2), (5) și (9) din Lege.

La caz, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, fiind apreciate în coroborare cu probele administrate, nu pot servi temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO, și anume, cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului din 25 februarie 1995, nr. 26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei

decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că, instanța de insolvență a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material și procedural, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016.

În conformitate cu art. 445 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul societății cu răspundere limitată „Dulciartur” - Bevziuc Sergiu.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, adoptată în cadrul procesului de insolvență a societății cu răspundere limitată „Dulciartur” (în proces de restructurare), prin care s-a respins ca tardivă cererea de validare a popririi și s-a desființat poprirea.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi